

PALVEST JA JUMALA LIGIOLUST

Imbi Arro

Koolilastel jääb ikka mõnikord tunniks õppimata. Nii minulgi omal ajal. Pingeline moment, kui õpetaja libistas sõrmega üle õpilaste nimekirja, otsides ohvrit, keda teadmiste kontrolliks klassi ette kutsuda, pani mind palvetama. Sulgesin silmad ja saatsin ahastava hingehüüu kusagile sinna... ei tea kuhu, kellelegi, kel võime asjade kulgu muuta: "Pliiz, lase tal minu nimest üle libiseda!" Lasigi. Mitte kordagi ei vedanud alt.

Nii saab tihtipeale alguse inimese palveelu – appihüüust hädas.

Palvetamist defineeritakse sageli kui inimese suhtlemist kõrgema vaimse väega. Mõistet "kõrgem vaimne vägi" saab muidugi sisustada erinevalt, see võib olla nii mõni loodusvaim kui ka Maailma Looja ja paljutki veel. Ei ole olemas religiooni ilma palveta. Palve vorme ja samuti palve eesmärke on väga mitmesuguseid: soovide esitamine, usu tunnistamine, tänamine, ülistamine. Palvetatakse üksinda ja kogukonnas, valju häälega või hääletult, mõttes. Igal juhul eeldab palvetamine kasvõi imepisikest usku sellesse, et on olemas palve kuulja.

India kristlik müstik Sadhu Sundar Singh on öelnud, et palve on sama tähtis kui hingamine. Palveelule õhutavad meid ka Uue Testamendi autorid:

Ja palve ja anumisega palvetage igal ajal Vaimus... (Ef 6:18); Palvetage püsivalt, valvake tänupalves! (Kl 4:2); Palvetage lakkamatult... (1Ts 5:17).

Kuidas aga küll olla palves nagu hingamises – "igal ajal", "püsivalt", "lakkamatult"?

1614. aastal sündis Prantsusmaal Nicolas Herman, kes sai tuntuks vend Lawrence'ina. Selle nime võttis see suurt kasvu kohmakas melanhooliasse kalduv mees endale, kui sai karmeliidi ilmikvennaks. Tema kohustuseks kloostri jäid igapäevased köögitööd, mis olid tegelikult talle loomupäraselt vastumeelsed. Suurest armastusest Jumala vastu, Teda kõiges otsides ja leides õppis ta aga muutma iga argihetke palveks, viibimiseks Jumala ligiolus. "Minu jaoks ei ole tööajal ja palveajal vahet ning oma köögi lärmis ja kolinas, kui mitmed inimesed üheaegselt erinevaid asju hõikavad, oman mina Jumalat suures rahu ja vaikuses, otsekui viibiksin ma põlvitades armulaual." Ta mõistis, et mitte ülesande erilisus või pühadus ei ole määrav, vaid tegija motiiv. Mitte argielust eraldatuna, vaid keset oma elu tegevusi, väikeste n-ö tavaliste asjade kaudu, mida teha armastusega. Vend Lawrence'i jaoks oli palve ka pannkoogi pööramine pannil, kui

teha seda armastuses. Jumal on kohal igal pool ja igal ajal ja Tema ligiolust teadlikuks saamiseks ja Tema armastuses elamiseks ei pidanud ta vajalikuks erilisi meetodeid ega harjutusi. Palju lihtsama ja kiirema tee Tema juurde leidis see vend argipäeva toimetustes, tehes neid täielikust armastusest Jumala vastu. "Me võime minna Tema juurde just nii nagu oleme, lihtsalt ja ühemõtteliselt." Ja see ongi lakkamatu palve.

Ühele emandale kirjutas Vend Lawrence:

Jumal ei nõua meilt suuri asju: vaid aeg-ajalt natuke Tema meenutamist. Veidi imetlemist.

Mõnikord paluda Tema armu. Mõnikord anda Talle oma kannatused. Mõnikord tänada Teda õnnistuste eest, mis Ta Teile andnud on (ja ikka veel annab isegi keset Teie probleeme). Trööstida end Temas nii tihti kui võimalik. Tõsta oma süda Tema poole, mõnikord isegi söögikordadel, kui viibite seltskonnas. Ka kõige väiksem meeldetuletus on Talle vastuvõetav. Te ei pea kõvasti hüüdma, sest Ta on meile ligemal, kui me ise arvame.

Et Jumalaga olla, ei pea alati kirikus olema, Me võime teha oma südamest palvekambri, kuhu võime aeg-ajalt taanduda, et Temaga vestelda tasaduses, alandlikkuses ja armastuses. Kõik on võimalised selliseks lähedaseks osaduseks Jumalaga, mõned rohkem, mõned vähem.

Ta teab, mida me suudame, nii et alustagem. Ehk ootab Ta vaid üht meie suuremeelset otsust. Olge julge. Meil on vaid vähe aega elada (Teie olete peaaegu kuuekümne nelja aastane ja mina ligi kaheksakümmend). Elagem ja surgem koos Jumalaga. Kannatused on koos Temaga olles meie jaoks magusad ja meeldivad. Aga ilma Temata on ka suurimad naudingud kui julm karistus.

Olgu Ta kõige eest õnnistatud. Aamen.

Harjutage end siis sammhaaval Teda sel moel ülistama, Temalt armu paluma, pakkuma Talle aeg-ajalt oma südant keset oma asjaajamisi – isegi iga hetk, kui saate.

Ärge piirake end alati rangelt mingite reeglite või teatud hardusvormidega, vaid tegutsege üldises usalduses Jumalasse, armastuse ja alandlikkusega.

Olgu see paastuaeg meilegi eelkõige Jumala ligiolu otsimise aeg. Aeg, mil õpime muutma oma elu palveks.

**IGAL JUHUL EELDAB PALVETAMINE
KASVÕI IMEPISIKEST USKU SELLESSE, ET
ON OLEMAS PALVE KUULJA**

**JUMAL ON KOHAL IGAL POOL
JA IGAL AJAL.**

**TE EI PEA KÕVASTI HÜÜDMA, SEST TA ON
MEILE LIGEMAL, KUI ME ISE ARVAME.**

**ME VÕIME TEHA OMA SÜDAMEST
PALVEKAMBRI, KUHU VÕIME AEG-AJALT
TAANDUDA.**